

“ఛీ— ఛీ... అదేంటే నీకా పాడుకొర్కె” శాంతి నీరజను అపహ్వింశించు కుంది.

‘నా ప్రాణ స్నేహితురాలవని, సిగ్గువిడిచి మనసులోంచి చెప్పాను. అతన్ని చూస్తున్నప్పుడల్లా...” నీరజ చెప్పబోతుంటే మధ్యలోనే

“ఇంకాపు తల్లీ! వివరాలకపోతున్నాను” చెప్పులు మూసుకుంది శాంతి.

“పరిష్కారం చెప్పవా?” దీనంగా అడిగింది నీరజ.

చెప్పేందుకే...

జోష్ట్రపల్లి నాగయ్యనాగి

“దేనికి పరిష్కారం చెప్పమంటావు. నీ భర్త తాగొచ్చి నిన్ను కొడుకున్నాడని— దానికి పరిష్కారం చెప్పమంటావా? యింకోదానితో కులుకు తున్నాడని— దానికి పరిష్కారం చెప్పమంటావా? అరాధనగా నిన్ను చూసుకునే భర్త— అతనికి అందం లేదా— మందరరూపుడే కదా! మగతనా వికేం తక్కువా— మమ్మే అనే దానిని కదా చంపేస్తున్నారని— మరి నీకేం తక్కువని— అతని మీదకు మనసెల్లింది?” శాంతి కోపంగానే అంది.

“ఎందుకో కానీ— అతన్ని చూస్తుంటే— నా వల్ల కావట్లేదు శాంతి” అంది నీరజ.

“చూడడం మానేయ్” అంది శాంతి.

“అతని రూపం నా మనసులో...”

“తల్లీ! యిక అవు. నేను నీకేం చెప్పలేను కానీ— మా వారు వచ్చేటైం అయ్యింది...” శాంతి అంటుండగానే

“నన్ను వెళ్లి పొమ్మనేగా! నేనేం మీ వారి మీద మనసు పారేసుకోన్నే.”

నీరజ అలా అనేసరికి శాంతి పులిక్కిపడింది.

“నిన్ను వెళ్లిపొమ్మని అన్నేడుగా! ఇంకేదైనా టాపిక్ మాట్లాడు” అంది శాంతి.

“నేను నీ దగ్గరకు వచ్చింది ఈ నా ఒక్క టాపిక్ మాట్లాడాన్నే” అని నీరజ లేచిపోతుంటే—

“నీరజా! ఆలోచించుకో! ఒక్కసారి తప్పు చేస్తే— తర్వాత బాధపడేది మమ్మే. ముఖ్యంగా అడవాళ్లకు— అదీ మనలాంటి పెద్దైన అడవాళ్లకు కొచ్చి కట్టుబాట్లు పున్నాయి. నాటివి తెంచుకుంటే మనకు మిగిలేది ఆశాంతి” శాంతి చెప్పింది.

నీరజ పదినిమిషాలపేపు ఏదో ఆలోచిస్తూ మౌనంగా వుండిపోయింది.

నీరజ పోఫాలోంచి లేస్తూ “చాలా థాంక్స్ శాంతి. మంచిచే చెప్పావు. నీ లాంటి స్నేహితురా

లు దొరకటం నిజంగా నా అదృష్టంగా భావిస్తున్నాను. వెళ్ళొస్తాను” అని వెప్పి అక్కడ్నుండి వెళ్లిపోయింది నీరజ.



ప్రారంభించింది. ఆ యుద్ధంలో యిద్దరూ అలసి పోయారు. ఒకరి కాగిట్లో ఒకరు. కొద్దిసేపటి తర్వాత విడిపోయారు.

శశిధర్ బెడ్ మీద నుంచి లేచి డ్రెస్ వేసుకోబోతుంటే— “యింకోసారి— స్లీప్” అంది శాంతి. మరోసారి శాంతి ముఖాన్ని పొందింది.

శశిధర్ డ్రెస్ వేసుకున్నాడు. శాంతి కూడా వీర కట్టుకొని— శశిధర్ మ గుమ్మం వరకూ సాగవంతులూ మేడమెట్లు దిగుతుంటే పోల్స్ కూర్చున్న యిద్దరు వ్యక్తుల్ని చూసి స్తానవులై పోయారు. యిద్దరిలో భయం ప్రారంభమయ్యింది.

ది. పోల్స్ పోఫాలో కూర్చున్న ఆ యిద్దరి వ్యక్తులు ఎవరో కాదు. శశిధర్ భార్య నీరజ. శాంతి భర్త మోహన్.

వగలు. వన్నెందు గంటల సమయం. ఎయిర్ కండిషన్లు కావడం వేత బెడ్ రూమ్ అంతా వల్లగా వుంది. డబుల్ కాట్ మీద ఒంటి మీద నూలుపోగు లేకుండా వగ్గుంగా— మత్తుగా శాంతి పడుకొని వుంది. ప్రక్కనే శశిధర్. తమా అంతే. శాంతి ఒంటి మీద ముద్దులు వర్షం కురిపిస్తున్నాడు. శశిధర్ పెట్టే ప్రతి ముద్దుకీ శాంతి మూర్ఛ తూ ప్రతిస్పందిస్తుంది. ఆ ప్రతిస్పందనే శశిధర్ సు మరింత రెచ్చగొడుతుంది. ఆ వల్లని గదిలో ఆ యిద్దరిలో వేడి లావలా ప్రవహిస్తుంది. వాళ్లిద్దరు విడచిపెట్టే పూపిరి వేడి ఆ గదిలో ఏ.సి. వల్లదనాన్ని తగ్గించేస్తుంది.

వాటి మీద శశిధర్ పెట్టే ముద్దుకీ ఇంక శాంతి అగలేకపోయింది.

“కమాన్ శశిధర్ ఇంక అగలేను— అలస్యం దేనికి” అంది శాంతి.

అడదాని ఆ పిలుపుకీ ఇంక ఏ మగాడు అగగలడు. పది నిమిషాలపేపు ముచ్చటసామా జ్యాన్ని ఏలుకున్నాడు. యిద్దరిలో వేడి తగ్గడం

